

Tuyển tập 20 bài AN CƯ KIẾT HẠ

Nhân Mùa An Cư Kiết Hạ hàng năm, chúng tôi xin gửi Tuyển tập 20 bài chủ đề An Cư và Triết lý Đạo Phật, nếu thấy hợp ý Đạo nghĩa Đời, mang lại hữu ích, lợi lạc, quý vị hoan hỷ và toàn quyền tùy nghi phổ biến.

Mọi công đức nếu có, xin thành tâm đóng góp cúng dường cho Mùa An Cư Kiết Hạ của toàn thể Phật Giáo đồ được thành tựu viên mãn.

Trân trọng,

TNT Mặc Giang

thnhattan@yahoo.com.au

1. Theo chân Đức Phật
2. Tịch diệu chơn thường
3. Huyền nhiệm Đạo Mẫu
4. Hoa Tạng huyền môn
5. Ba tháng An Cư
6. Cũng vì độ sanh
7. An Cư Kiết Hạ
8. An trụ Nhà Xưa
9. Bồ Đề độc chiếu
10. Tiếng nói Vô Ngôn
11. Cư trần lạc đạo
12. Tay trắng trắng tay
13. Nhớ thời Đức Phật
14. Sống đời phụng sự
15. Nhớ về Đức Phật
16. Hoa Đàm Một Đóa
17. Châu viên Một Đóa Tinh Anh
18. Cảm niệm Mùa An Cư
19. Đức Phật vẫn ngồi yên
20. Hỏi – Đáp !!!

Theo chân Đức Phật

Ôi nhớ làm sao thuở Phật tiên
Y vàng rợp sắc trong Nhà Thiên
Tặng Ni đệ tử đồng câu hội
Kiết Hạ An Cư pháp bảo viên

Ba tháng An Cư trụ một nơi
Giới trường đã mở đâu cần mời
Tặng Ni tự động xin tìm đến
Trưởng tử Như Lai tự biết thôi

Thúc liễm thân tâm rèn giới đức
Trau dồi tánh thể luyện chơn kinh
Nguyện Báo Phật ân gìn huệ mạng
Truyền lưu thể thể độ mê tình

Nhập thế, thật ra xuất thế thời
Con thuyền Bát Nhã đã ra khơi
Châu du bốn biển trong trần thế
Cứu độ sinh linh, vớt vạn loài

Xuất nhập phi thường chuyên hóa duyên
Mau mau khách lữ bước lên thuyền
Xa rời biển khổ trầm luân mãi
Bờ Giác đây rồi ngự diệu liên

Hoa Sen thơm ngát tỏa phương đài
Hành giả du phương khách vắng lai
Mặt mũi xưa nay đâu diện mục
Minh châu rực sáng tựa ban mai

An Cư Kiết Hạ luyện châu thân
Giới đức tinh nghiêm tánh thể chân
Đã đến nhà rồi đừng hỏi nữa
Hư không đom đóm tựa phù vân

Lông rùa sừng thỏ chẳng can chi
Lìa ngữ lìa ngôn nắm ý hì
Bản sở không xa rời tự tánh
Tâm như khai mở lý huyền vi

Chuyện xưa gió động phương trời
Tứ chúng nhìn đi ai có lời
Phương động hay cho rằng gió động
Chẳng vì phương gió bởi tâm thôi

An Cư là thế mới Cư An
Lạc đạo cư trần vốn Lạc Bang
Lục độ bản hoài tùy thế nhập
Thật ra xuất thế bất thời khan

Trưởng tử Như Lai rõ ý này
Ba rùng giáo lý nắm trên tay
Phật trao tâm ấn từ đây vậy
Tổ Tổ truyền thừa chẳng đổi thay

Có xưa mới có đến ngày nay
Nay giữ mai gìn chẳng đổi thay
Thế thế thời thời nhưng bất biến

Truyền lưu quá khứ tận tương lai.

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Tịch diệu chơn thường

An Cư Kiết Hạ giới trường
Tăng Ni tứ chúng muôn phương tựu về
Bảo ban sách tấn vồ vè
Bước lên bờ giác, bến mê xa rời
Đèn tâm đã mở khai rồi
Đuốc tuệ thấp sáng thời thời soi
Ra đi vì đạo cứu đời
Ra đi vì đạo cứu người trầm luân
Lục độ vạn hạnh dẫn thân
Chúng sanh khổ hải ân cần thiết thi
Thân sơ bất luận làm chi
Người con của Đạo Từ Bi nhiệm mầu
Nơi nào cần gọi ở đâu
Châu thành đồng nội xa xôi không màng
Nơi nào cần gọi lên đàng
Khó khăn chẳng ngại gian nan chẳng sờn
Bởi nhờ Kiết Hạ điểm son
An Cư sở ngộ thường chơn hiển bày
Giới chuyên, đó chính là Thầy
Diện mục, đó chính mặt mày xưa nay
Đã cầm bửu bối trên tay
Bảo châu như ý tháng ngày tiêu dao
Lợi tha, phát nguyện đi nào
Như Lai áo mặc đi vào trần gian
Đâu đâu cũng nhuận Đạo Vàng
Đâu đâu cũng thấm lời ngàn pháp vương
Con thuyền Bát Nhã thanh lương
Nhập lưu Tứ Thánh lên đường độ sanh
Đền ơn Phật Tổ Cha Lành
Chúng con phát nguyện chân thành khắc ghi
Vì đời, nhủ Đức Từ Bi
Vì đạo, phụng hiến ra đi vô cùng.

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Huyền nhiệm Đạo Mầu

Chớ hỏi ngày mai ta ở đâu

Hôm nay chính thị chẳng tìm cầu
Có nhân có quả xưa nay vậy
Quá khứ tương lai đó Thoại Đầu

Chớ hỏi ngày mai như thế nào
Trước sân đã nở một cành đào
Tới nhà còn hỏi đường chi nữa
Chiếc gậy trên tay nện mấy hèo

Bảo châu như ý cầm trên tay
Tự tại thông dong theo tháng ngày
Vào chợ thông tay buông tất cả
Ruộng dâu vươngng bận hời trâu cày

Mắt ngư nên hót hải tìm ngư
Ngư mắt vòng tròn chẳng vết lưu
Tịch lắng châu viên hoàn tánh thể
Ngư còn ngư mắt chẳng cần ngư

Hoàn nguyên Bản sở tọa phương đài
Gánh vác nhưng không để dính vai
Hạnh nguyện cư mang không ngã chấp
Sen Vàng hàm tiểu diệu liên khai

Đạo tuyệt siêu nhiên mới Đạo Vàng
Cha Lành một thuở đã An Ban
Người con Đức Phật nên Thủ Ý
Phàm Thánh đồng cư tịnh độ nhàn

Sống đời phụng sự thoát trầm mê
Cứu độ chúng sanh mau trở về
Lạc lối lầm đường chi thống nỗi
Nhà Xưa đích thị Đạo Bồ Đề

Bồ Đề Lan Nhã Đạo Tràng đây
Tứ chúng đồng đăng câu hội này
Báo Phật đền ơn vi diệu pháp
Vi đời phụng hiến, ôi lành thay

Phật ân cao cả sâu dày
Chúng con phát nguyện từ nay lưu truyền
Ra đi khắp chốn mọi miền
Sen Vàng hiến tặng diệu liên cho đời
Đạo màu huyền nhiệm ai ơi...

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Hoa Tạng huyền môn

An Cư Kiết Hạ mở rồi
Tặng Ni Phật tử thời thời bảo ban
Nương theo rợp sắc y vàng
Hàng hàng lớp lớp áo lam nối dài
Bước đi từng bước khoan thai
Thong dong tự tại lên đài diệu liên
Từng bước chân, nở đóa sen
Từng bước đi, vi tiếu lên, mỉm cười
Ca Diếp xưa cũng thế thôi
Sen Vàng diệu pháp thời thời điểm hoa
Trung Tôn Phật ngự bảo tòa
Đạo màu huyền nhiệm chói lòa trần gian
Băng đi thế giới ba ngàn
Chúng sanh độ tận phước hàm sinh linh
Tam đồ mở cửa chuyển mình
Ba Thừa chuyên chở đạo tình thâm sâu
An Cư Kiết Hạ nguyện cầu
Phật ân vi diệu phổ châu Ta Bà
Chúng sanh mong nhớ quê nhà
Đưa đường dẫn lối gần xa trở về
Trở về dưới cội Bồ Đề
Nhiệm ô triền phược nã nề tiêu tan
Về đây, sống với Đạo Vàng
Đẳng đeo quán trọ trần gian khổ đời
Về đây, đạo lý tuyệt vời
Bến mê chi nữa hỡi người thế nhân
Bọt bèo giả ảnh phù vân
Tứ sanh lục đạo trầm luân lâu rồi
Kể từ vô thủy lên ngôi
Chúng sanh lưu lạc nổi trôi vô bờ
Mau mau thức tỉnh bến mê
Trở về Bồ Giác Bồ Đề diệu minh
Tay cầm cam lộ tịnh bình
Tay cầm hành liễu chúng sanh độ đời
Ra đi khắp chốn khắp nơi
Làm người con Phật tuyệt vời trần gian
Đâu đâu cũng Ánh Đạo Vàng
Thống tay vào chợ nhẹ nhàng bước đi
Đâu đâu cũng Đạo Từ Bi
Nhân gian an hưởng vô nghi độ sanh
Ngưỡng tôn Từ Phụ Cha Lành
Chấp tay đánh lễ chân thành chuyên tâm
Ngưỡng tôn Phật nhủ từ ân
Tam Bảo thường trụ pháp âm trường tồn
Sen vàng diệu hữu thường chơn

Huyền Môn Hoa Tạng dấu son vô cùng.

Tháng 6 – 2010

TNT Mặc Giang

Ba Tháng An Cư

Kể từ Phật Đản đến Vu Lan
Ba tháng mùa mưa của mỗi năm
Thời tiết thất thường nơi Ấn Độ
Phật bèn chế pháp Chúng cư an

Kiết Hạ một thời Phật đã tuyên
Tăng Ni thất chúng đều đoàn viên
Bốn phương tám hướng đều câu hội
Đồng trụ An Cư dưới cửa thiên

Tăng Ni hòa hợp sống an lành
Khắc khắc thời thời hòa kệ kinh
Chuông mõ trầm hùng vang pháp cổ
Thiền môn tỏa thánh đức nghiêm minh

Phật Tử tại gia hưởng phước nhờ
Phát tâm tùng Hạ kết duyên sơ
Chân thành học đạo nhuần mưa pháp
Tự độ độ tha mau đến bờ

Bỉ ngạn là đâu bát nhã thuyền
Bờ nay sinh tử khổ triền miên
Bờ kia giải thoát vô sinh tử
Cửa Phật đợi chờ khách hữu duyên

Hữu duyên hữu sự hữu sinh thời
Vô phước vô duyên chìm nổi trôi
Biển khổ không đường chen lán mãi
Thênh thang cửa Phật ít ai mời

Chúng sanh vô lượng, Pháp vô biên
Cửa Phật từ bi mở mọi miền
Hóa độ tùy duyên nhưng bất biến
Bánh xe diệu pháp chuyển tùy duyên

Ta Bà quán trọ khách trần gian
Lần lửa chi đầu, kia Đạo Vàng
Cửa Đấng Cha Lành chung bốn loại
Mau mau tìm đến sống bình an

An Cư Kiết Hạ mở hàng năm
Phật Đạo, trên, cầu thề nguyện hồng
Dưới, cứu Tam Đồ ly khô hải
Đêm thanh vời vợi ánh trăng rằm

Phật diện chơn thân bóng Phật đài
An Cư Kiết Hạ pháp môn khai
Sen Vàng thơm tỏa trên Bồ Giác
Thế thế truyền thừa chẳng đổi thay.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Cũng vì độ sanh

Xe Tam Thừa lỏng lộng
Đường Tứ Thánh thênh thang
Mang ánh đạo huy hoàng
Muôn phương đi hóa độ

Vì chúng sanh đau khổ
Vì biển đục trầm mê
Nhà xưa quên lối về
Luân hồi trong sa đọa

Vì tử sinh nghiệt ngã
Vì nghiệp báo luân hồi
Uế trọc luôn đón mời
Nổi chìm ba đường dữ

Ta Bà muôn cuộc lữ
Quán trọ khách trần gian
Nên cứ mãi đi hoang
Chưa biết dừng chân lại

Phật bản hoài bản nguyện
Thị hiện pháp môn khai
Bốn lăm năm miệt mài
Lưu ba rùng giáo lý

Kinh Luật Luận tuyệt mỹ
Phật Pháp Tăng tuyệt luân
Mạng mạch đạo chơn thường
Mãi truyền lưu bất diệt

Chúng con nguyện tha thiết
Nguyện sống đời dần thân

Nơi nào chúng sanh cần
Nơi đó chúng con đến

Không phân chia quốc độ
Không chủng tộc màu da
Giáo lý của Phật Đà
Dung Tam Thừa Nhị Đế

Không lậu thô vi tế
Không ranh giới nghèo giàu
Từ sắt thép chì thau
Luyện minh châu bửu bối

Thoát qua ba đường dữ
Vượt sáu nẻo khổ đau
Chỉ có Đạo nhiệm mầu
Quay đầu là bỉ ngạn

Như hoa sen thơm ngát
Vươn lên từ bùn lầy
Không ô nhiễm mảy may
Chính là Đạo giải thoát

Chờ gì, không dứt khoát
Đợi gì, cứ dây dưa
Hãy lên xe Ba Thừa
Về nhà xưa an trụ

Đừng lang thang du thủ
Đừng phiêu ký để mèn
Dùng đuốc tuệ soi đèn
Phá tan màn tăm tối

Hỡi chúng sanh ba cõi
Hỡi vạn loại sáu đường
Đây, Ánh Đạo Pháp Vương
Tam Thừa dung Nhị Đế

Một tiếng chuông pháp cổ
Trên, thấu triệt thiên đường
Dưới, địa phủ thông thương
Còn gì nữa vương vương

Trầm mê biển khổ khôn lường
Tam đồ bát nạn nhiều nương phân kỳ
Ngưỡng tôn Đức Phật từ bi
Pháp thân thường trụ cũng vì độ sanh.

An Cư Kiết Hạ

An Cư Kiết Hạ mỗi hàng năm
Pháp Phật chế ra nhất nhất hồng
Bất luận Nam Truyền hay Bắc Hệ
Giới trường tổ chức thật trang nghiêm

Phật sự từng nơi dù thiếu đa
Một khi Trường Hạ được ban ra
Tặng Ni lớn nhỏ đồng câu hội
Sách tấn tựa nương Bóng Phật Đà

Chẳng khác như thời Phật tại thế
Chia nhau hành đạo khắp muôn phương
An Cư ba tháng trong Mùa Hạ
Tất cả đồng câu tại Giới Trường

Dưới bóng từ nghiêm rợp đạo vàng
Một màu hoại sắc hợp hòa mang
Thân tâm thúc liễm cho nghiêm túc
Giới đức trau dồi tự chỉnh trang

“Nguyện ngày an lành đêm an lành
Đêm ngày sáu thời thường an lành
Tất cả các thời đều an lành
Xin Đức Từ Bi thương gia hộ”

Gia hộ chúng con nương Phật ân
Trau dồi nội lực cho chuyên cần
Mang đi trang trải đường du hóa
Bát chánh tôn thờ nguyện dẫn thân

Tùy duyên bất biến nguyện viên thành
Bất biến tùy duyên hạnh kỷ canh
Đời Khổ, nguyện lên đường cứu khổ
Đạo Vàng chuyên chở khắp quần sanh

Ba tháng An Cư thật nhiệm màu
Ba rừng giáo lý thấm thâm sâu
Tương chao dưa muối nấu sòng nhuận
Chuông mõ thanh tao, kệ gôi đầu

Vàng thật phải cần luyện lửa nung
Con đường Tứ Thánh lại cao hơn

Trần gian không lấy gì so sánh
Siêu tuyệt trình nguyên Ánh Đạo Vàng

Cảm cơ tâm niệm Mùa An Cư
Đạo pháp truyền lưu đầu để ư
Muôn được trường tồn hằng tấn phát
Vô, vốn thường chơn mới hữu dư

Ba tháng An Cư tại Giới trường
Đoan nghiêm diện mạo, tướng đường đường
Oai nghi tế hạnh châu viên thể
Mới xứng làm con của Pháp Vương

Tăng Ni, trưởng tử Đức Như Lai
Gương sáng điêm tô bóng Phật đài
Chiếu diệu hào quang soi pháp giới
Tam thừa nhị đế pháp môn khai.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

An Trụ Nhà Xưa

Phước như núi phong sương còn xây xát
Đức như biển sương gió còn lở bồi
Bãi phù sinh làm nhịp đập đưa thoi
Không tích tụ sẽ ngày dần cạn kiệt

Trời còn đọa khi tiêu ma phước đức
Tiên còn đày khi lầm lỗi đeo mang
Phàm con người trong lao khổ trần gian
Há không biết, sao gây nhiều nông nổi

Bồ Tát sợ nhân, chúng sanh sợ quả
Hèn chi luôn vay trả những trầm mê
Căn nhà xưa thoái thác chẳng muốn về
Đường khổ ải chúi đầu lao đi mãi

Gần nhắm mắt mới giật mình hốt hãi
Lúc suy tàn mới thức tỉnh nguồn cơn
Quá muộn màng như ngựa đứt dây cương
Sa bốn vó trong ba đường sáu nẻo

Lời Phật dạy lại khinh lờn giải đãi
Nghệp trầm kha lại trau chuốt phết son
Nên tử sinh lăn lộn mãi đường mòn
Trét đái bôi trong Tam đồ, Bát nạn

Cá khô nước há hốc trên đồng cạn
Tôm lặn quay nghệt thở dưới sông sâu
Cho tang thương nhồi nhét chặt con tàu
Tàu đầy đọa chạy trên đường thống khổ

Phật từ mẫn chế An Cư Kiết Hạ
Rèn oai nghi, luyện giới đức tinh nghiêm
Sau Ba Tháng bồi bổ ngọn đèn tâm
Tiếp tục hành trình lục độ vạn hạnh

Đâu có dễ bước đi Đường Tứ Thánh
Không nhớ xưa chàng dững sĩ xuống núi sao
Kính chiếu yêu soi rọi cho thỏa thích đi nào
Chiếu ngược lại chính mình thành ma quỷ

Diện mục đâu mà nhìn ra mặt mũi
Tâm đức đâu mà nhìn lại chân thân
Đài hư vinh vốn nguyệt ngã phong trần
Sao nhân thế khéo vẽ vờ bào ảnh

Tinh mộng mau, kéo thời gian quá muộn
Tinh mê mau, kéo mạng sống không còn
Đừng đợi khi đã cạn kiệt sắt son
Nằm chờ chết mà than trời thổi bọng

Hãy sống đi khi con tim còn nóng
Hãy nhìn đi khi con mắt biết thương
Đừng lần lữa cho tới lúc cuối đường
Hầm gai góc chui u đầu bẻ trán

Tinh mộng đi khi suối nguồn chưa cạn
Tinh mê đi khi mạng mạch chưa khô
Đừng trợ trợ cho nứt nẻ ao hồ
Rồi hót hã trước lụn tàn khô khốc

Người biết tu, không ái ngại đời độc
Người biết tu, không lo sợ sơn khê
Đến hay đi, thật sự là lối về
Căn nhà xưa vẫn hằng nhiên an trụ.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Bồ Đề độc chiếu

Trong đầm mới có hoa sen

Ngoài đầm đi kiếm khung thềm hoang vu
Vén lên một áng mây mù
Trăng trong sáng tỏa thiên thu đây rồi
Trực ô phiến nảo đầy voi
Bồ Đề nảy lộc đâm chồi trở bông
Nương sắc, hiển lộ tánh không
Nương vô, diệu hữu tương đồng khác chi
Không cần chữ nghĩa cao kỳ
Sai ly biệt dặm một đi muôn ngàn
Không cần nhung lụa giàu sang
Nâu sông áo vải thanh bản tương chao
Hoa mai nhất dạ đêm nào
Lại thêm trước ngõ cây đào còn nguyên
Từ trong biển khô nảo phiến
Bồ đề tọa hạ châu viên chơn thường
Trong đầm Sen ngát mùi hương
Ngoài đầm trét phấn phơi sương nắng chiều
Trong đầm Sen tỏa nguyên siêu
Ngoài đầm bào ảnh bọt phiêu bụi mờ
Chấp tay hai tiếng Nam Mô
Càn khôn kinh ngạc hư vô rợn hồn
Bồ Đề Vô Thọ ứng son
Ngàn năm độc chiếu vẫn còn thiên thu.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Tiếng nói Vô Ngôn

“Hữu sinh hữu tử hữu luân hồi
Vô sinh vô tử vô khứ lai”
Pháp thân diệu hữu chơn chơn thể
Minh châu sương trắng ảnh ngân mai

Sinh tử xưa nay chẳng tử sinh
Sắc không vô nhị bóng lưu hình
Suy tư trầm tích chi cho khổ
Sùng thờ lông rùa, chột lạng thỉnh

Nhà xưa bảo sở nói về nhà
Nắm bắt thâm sâu ý Phật Đà
Bèn nhắc nhà xưa lưu luyến vậy
Pháp thân vi diệu đâu không nhà

Ba ngàn thế giới kẽ chân lông
Vũ trụ càn khôn hạt cải lông
Sắc tức thị không, không thị sắc

Tuyệt luân phi mã nhẹ hơn bông

Ba tâm, xin hỏi điểm tâm nào
Không một, không ba, điểm tuyết sao
Đừng hỏi một tâm nào sẽ điểm
Phượng bay gió động gợi chiêm bao

Thiên thu vời vợi bóng trăng ngà
Trăng gác đầu non bóng nguyệt tà
Trăng có già non hay khuyết nguyệt
Trăng cười, đi hỏi chị Hằng Nga

Niêm hoa vi tiếu mím hoa cười
Ca Diếp ẩn tâm Nhất Tổ thôi
Từ một nụ cười dung Nhị Đế
Nói ra mắc kẹt mở chi lời

Bồ đề vô thọ bồ đề chơn
Lục Tổ Huệ Năng ấn dấu son
Thần Tú giật mình còn ngoại giới
Vào nhà im lặng nói vô ngôn.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Cư trần lạc đạo

Người lên suối tắm trăng ngàn
Ta vào trần thế trên đàng đạo chơi
Người rung Hoa Tạng tuyết vời
Ta vào nhân ái nơi nơi thắm tình
Người ngân diệu hữu chơn kinh
Ta ngân pháp cổ thanh thanh Đạo Vàng
Người lên rừng núi thên thang
Ta vào đồng nội xóm làng xa xôi
Người vui phố thị sáng ngời
Ta vui đom đóm soi đời đêm đen
Chỉ một bắc lửa làm đèn
Phiêu lưu chi mãi để mèn đi đâu
Dòng sông bến lở cát bồi
Bắt nhau qua lại nhịp cầu thân thương
Cái quan cũng một con đường
Đi vào xóm nhỏ quê hương thái hòa
Từ trong sỏi đá nở hoa
Tiếng đau chợt bỗng chói lòa tinh anh
Cam lồ lành liễu trong lành
Hương thơm vị ngọt treo cành tầm không

Vô Ưu một đóa đơm bông
Vô chung vô thủ vô tâm vô nghi
Nói lên hai tiếng Từ Bi
Cư trần lạc đạo ai vì cho ai!

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Tay trắng trắng tay!

“Ba rùng giáo lý còn lưu lại
Cho đến bây giờ vẫn trắng tay
Trăng khuyết vì mây chưa vén trọn
Hay trắng còn đợi bóng đêm rằm”

Ba trăm pháp hội chuyển Tam Thừa
Ba cỗ xe chuyên chở đủ chưa
Bát nhã thuyền từ đặng bỉ ngạn
Chúng sanh khổ hải nói sao vừa

Nhớ thương Đức Phật quá đi thôi
Thị hiện độ sanh cả cuộc đời
Cổ Thọ Sa La chừ vắng bóng
Tám mươi năm Núi Tuyết đầy voi

Bốn lăm năm hóa độ du phương
Chân đất đầu trần gọi gió sương
Ngày thọ một thời không quá ngộ
Từ bi thánh đức thật phi thường

Chánh pháp châu viên nhập Niết Bàn
Từ đây đệ tử chia hai đàng
Bắc Nam hai hướng truyền lưu vậy
Bốn biển năm châu rợp Đạo Vàng

Mang Đạo Từ Bi đi bốn phương
Vì đời cứu khổ nguyện lên đường
Trên đường lục độ đi đi mãi
Cảm tạ thâm ân Đấng Pháp Vương

Thông tay vào chợ trắng chi tay
Nhận quá tằng không chẳng mảy may
Bóng nguyệt dòng sông vô dấu tích
Chơn thường tịch tịnh gió ngàn bay

Mây trắng thông dong giữa đất trời
Trời xanh chẳng bận áng mây trôi

Xưa nay trong vắt thiên thu vậy
Mây trắng trời xanh vẫn thế thôi.

*Nhớ 4 câu của Ngài Thiện Hoa,
xin viết bài này.
Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang*

Nhớ thời Đức Phật

Nhớ thời Ấn Độ xa xưa
Vào ba tháng Hạ mùa mưa ngập tràn
Mưa rơi trên đỉnh Tuyết băng
Mưa sa man mác Sông Hằng nước dâng
Phật Đà từ mẫn bi lân
Bền chế Diệu pháp ân cần thiết thi
Khế cơ khế lý tức thì
An Cư Kiết Hạ cũng vì quần manh
Chư Tăng tránh phạm sát sanh
Côn trùng vô số sôi sinh nở đầy
Chỉ mảnh treo mạng buông dây
Cũng là kiếp sống đọa đầy sinh linh
Phật ân từ ái thương tình
Cho hàng đệ tử giữ mình trắng trong
An Cư Kiết Hạ tuyên xong
Chư Tăng hớn hỡ trong lòng hỷ hoan
Khi thời Tịnh xá Kỳ Hoàn
Khi thời Trụ xứ Đạo tràng Trúc Lâm
Chư Tăng câu hội số ngàn
Đệ tử tùng Hạ lại càng cao hơn
Ngẫm rằng chỗ ngủ giản đơn
Miếng ăn miếng uống cúng dường sao đây
Vậy mà Pháp Phật sâu dày
Đâu cũng vào đây thiết bầy trang nghiêm
Chư Tăng câu hội đoàn viên
Mỗi năm mới gặp cơ duyên một lần
Trên thời báo bổ Phật ân
Dưới thời thúc liễm thân tâm tinh tường
Giới tánh giới tướng đường đường
Phước sanh huệ mạng chơn thường pháp thân
An Cư từ đó ân cần
Kiết Hạ từ đó góp phần thực thi
Truyền lưu Đạo lý Từ Bi
Hăm sáu thế kỷ không gì đẹp hơn
Phật Từ khắc dấu triện son
Muôn đời gìn giữ trắng tròn thiên thu.

Sống đời phụng sự

An Cư Kiết Hạ đạo trường
Trên thời tạ lễ Pháp Vương
Dưới thời từ bi tế độ
Tinh nghiêm giới đức đường đường

Mùa Hạ ba tháng An Cư
Nhận chân hai chữ hữu dư
Pháp thân thường hằng an trụ
Không ngoài thuật ngữ Tâm Như

Tăng Ni, Phật tử đồng câu
Ngày đêm sáu khắc nguyện cầu
Tiếng chuông hòa theo tiếng mõ
Tam Thừa, Nhi Đế minh châu

Đạo Phật là Đạo Từ Bi
Thiên liêng bất khả tư nghi
Xa rời điên đảo vọng tưởng
Tự mình thấp đước mà đi

Tịnh Độ, Phạm Thánh đồng cư
Nói thật, đừng nói cái hư
Im lặng, nói năng, như pháp
Chỉ còn có một chữ Như

Như tâm, như ý, như thường
Pháp âm, pháp vũ, pháp vương
Như tướng, như thể, như dụng
Có chi hỏi lối tìm đường

Đã về an trụ nhà xưa
Pháp luân vận chuyển Ba Thừa
Dung thông chơn đế tục đế
Lung linh mạng mạch Tào Khê

An Cư, gieo rắc Đạo Vàng
Kiết Hạ, hạnh nguyện cru mang
Nguyện sống cuộc đời phụng sự
Đạo tình đạo vị chứa chan

An Cư, gieo rắc Đạo Mầu
Kiết Hạ, hạnh nguyện thâm sâu

Mạnh bước lên đường cứu độ
Khắp cùng bốn biển năm châu.

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Nhớ về Đức Phật

Ta ra đi Hoàng Cung đang ngái ngủ
Ca Tỳ La ru giấc điệp Kinh Thành
Sa Nặc ơi, hãy vượt thoát cho nhanh
Kéo trời sáng, chậm chân không kịp nữa

A Nô Ma rì rào khua sóng vỗ
Thái Tử tự mình cắt tóc xuất gia
Ngươi trở về tâu lại với Vua Cha
Cả thế nhi cùng hoàng thân quốc thích

Ta xuất gia chỉ vì một mục đích
Tìm cho ra đạo lý chứng vô sanh
Độ mê tình, độ tất cả quần manh
Sống lạc lõng trong đêm mờ tăm tối

Sáu năm trường gọi mình trên Núi Tuyết
Đội nắng mưa sương gió giữa rừng già
Tu khổ hạnh chỉ còn xương bọc da
Nhìn châu thể chúng con rung rung giọt lệ

Ni Liên Thuyền lại thì thăm muôn thuở
Bồ Đề tòa đan cỏ kết nhất như
Tại nơi đây nếu không chứng Đạo ư
Thà thịt nát xương tan, chứ không rời tọa cụ

Thất thất tham thiên, Ma Vương chế ngự
Bốn chín ngày đêm, độc chiếu Vô Sinh
Hào quang năm sắc, ngời sáng quang minh
Lục thông chứng đắc, rọi soi kim cổ

Bốn mươi lăm năm, vân du hóa độ
Ba rừng giáo lý, vận chuyển Tam Thừa
Đầu trần chân đất, dãi nắng dầm mưa
Đi cùng khắp mọi miền bao la Ấn Độ

Đại giác giác tha, giác hạnh viên mãn
Thất chúng hàng hàng, ngưỡng phục đồng quy
Ngài cũng đã tám mươi tuổi thọ suy vi
Thời tịch tịnh Niết Bàn giờ đã điểm

Sa La Song Thọ, núi rừng im tiếng
Đệ tử, môn đồ, nín thở lặng thinh
Tam thập tam thiên, thẳng thốt giật mình
Đấng Thiên nhơn Sư, sắp tịch băng thường chiếu

Cùng khấu đầu xuống cõi Ta Bà nặng trĩu
Đức Thế Tôn lòng từ mẫn bi lân
Các con ơi hãy nghiêm mật tinh cần
Như Lai dạy đã tận tường rõ ráo

Giờ chỉ còn đôi lời, Ta Di Giáo
Các con hãy lắng nghe, và thực hiện từ nay
Giới luật trang nghiêm, đó chính là Thầy
Thấp đước mà đi, chính là bạn lữ

Ta trụ thế, cũng không còn một chữ
Bởi Như Lai đã giảng dạy hết rồi
Có còn gần nhau, triu mến thế thôi
Các con đã lớn, và giờ ta đi đã đến

Đại Bát Niết Bàn, đất trời rung chuyển
Sa La nhập diệt, rơi rụng trăng sao
Các bậc Thánh Tăng, ướt đầm lệ đào
Huống chi Thất Chúng, Thế Tôn Thích Tử

Tiếng tụng niệm Thích Ca Mâu Ni bùng vỡ
Hòa nhịp vang rừng núi thấp linh thiêng
Tiếng Nam Mô Từ Phụ lan tỏa mọi miền
Lan đi mãi từ hai mươi sáu thế kỷ

Xin ngưỡng nguyện Đức Ta Bà Giáo Chủ
Gia hộ cho thế giới được hòa bình
Gia hộ cho nhân loại sống hòa minh
Cứu độ cửu hữu hàm linh, đấng bửu ngạn

Đức Từ Bi nguyện đời đời sáng lạng
Ánh Đạo Vàng gieo rắc khắp muôn phương
Ba ngàn thế giới, sáu nẻo ba đường
Chấp tay đánh lễ Đức Thế Tôn Mâu Ni Phật

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật
Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Tháng 6 – 2010
TNT Mặc Giang

Hoa Đàm Một Đóa

An Cư Kiết Hạ trụ thân tâm
Giới định huệ tu, thế thậm thâm
Phản bản hoàn nguyên, tri diện mục
Pháp thân vô tướng, phổ châu viên

Từ ngày Đức Phật chế An Cư
Ba tháng mỗi năm, cứ thế, ừ !
Trường Hạ tạo thành qui thất chúng
Ngày đêm sáu khắc nguyện đồng tu

Nếp sống thiền môn tỏa Đạo Vàng
Nguyện cho Đạo Pháp mãi huy hoàng
Nguyện cho muôn loại thôi đau khổ
Đồng nhiếp hồi qui, báo Phật Ân

An Cư tu tập thật nghiêm minh
Tự kiến thân tâm, độc kiến hình
Quy nhất thể, đồng chơn tự kiến
Hằng sa pháp giới nhất chi linh

Tử sinh trầm đắm xưa nay rồi
Lục đạo luân hồi chỉ thế thôi
Hãy nguyện bước lên Đường Tứ Thánh
Pháp thân vi diệu tự tô bồi

Chúng sinh triền phược lắm người ơi
Ngưỡng cửa từ bi đẹp tuyệt vời
Hãy nguyện quay về nương ánh đạo
Hoa Đàm Một đóa mãi Xinh Tươi

Tháng 7 – 2004
TNT Mặc Giang
macgiang@y7mail.com

Châu Viên Một Đóa Tinh Anh

An Cư Kiết Hạ,
Đức Phật đã chế từ xưa đâu có lạ
Tăng Đoàn câu hội, thất chúng đồng tu
Con đường tu, không lẽ chỉ tu mù
Tu mà không học thì làm sao tu được ?
Đường sinh tử đã mang nhiều ứ trước
Nghiệp chúng sinh, vốn triền phược trầm luân

Mỗi vào ra, đày đọa biết bao lần
Không tỉnh ngộ, quay đầu, chi cho khổ !!!
An Cư Kiết Hạ,
Đức Phật đã chế ra từ độ
Chuyển pháp luân vi diệu tại Vườn Nai
Đến hôm nay, hai mươi sáu thế kỷ dậm dài
Thuyền bát nhã, tam thừa đăng bỉ ngạn
Ánh đạo huy hoàng
Muôn đời tỏa rạng
Đệ tử hàng hàng
Theo Bóng Từ Quang
Thượng cầu Phật Đạo
Hạ hóa cư mang
Đó mới là bản hoài của ba đời mười phương Chư Phật
An Cư Kiết Hạ,
Vạn vật duy tâm
Vạn pháp quy nhất
Ta hỏi người nghe :
Một là tất cả
Tất cả là Một
Thấu triệt, nhận chân, cho cùng, cho tột !
Quy nhất là Một
Vậy thì, Một sẽ đi về đâu ???
Núi cao gói tựa kê đầu
Cùng ngư hòa thể, kiếm trâu làm gì ?
Ánh trăng đã thấy, hỏi chi !
Nhìn tay, lại hỏi : đến - đi, gậy này !!!
Đạo mâu, không đó không đây
Pháp thân tự thể, không này không kia
Còn không ? Một giọt sương khuya
Còn không ? Một tiếng chuông, lia điểm canh
An Cư Kiết Hạ trong lành
Châu Viên Một Đóa Tinh Anh, Mím Cười.

Tháng 7 – 2004

TNT Mặc Giang

CẢM NIỆM MÙA AN CƯ

Mỗi năm trong Đạo Phật có một mùa
Dù hôm nay hay đã tự ngàn xưa
Muôn phương khắp hướng lớn nhỏ cùng về
An trụ tại một nơi gọi là An Cư Kiết Hạ
Thời gian thôi hối hả
Không gian khép khung trời
Mỗi ngày đêm sáu thời
Quay về trong thực tại

Kìa lời kinh tiếng mõ
Nọ mật niệm tham thiền
Dừng giả huyễn đảo điên
Rọi soi đường tu tập
Ngày xưa Đức Phật
Từng dạy việc này
Cứ mãi mê du hóa miệt mài
Của không bồi đắp, cho hoài cũng hết
Hương nội, hương ngoại tuy hai mà một
Tâm vật, vật tâm tuy một mà hai
Đừng quanh co lý luận dong dài
Nói thì dễ mà làm thì rất khó
Cứ nhìn lại Lịch đại Tổ Sư còn đó
Dù Tây Thiên, Đông Độ, cho tới Việt Nam
Nhìn trông một cánh hoa đàm
Thử soi ngọn đuốc ngàn năm kiếm tầm
Nhìn trông sen nở trong đầm
Không vương uế trước mới đơm ngọn chồi
Nhìn trông vời vọi núi đồi
Xa từ thung lũng lẫn hồi dăng cao
Nhìn trông vân vũ trắng sao
Bóng đêm mờ tỏ biết bao tuyết vời
Nhìn trông thuyền títt mù khơi
Bờ xưa bến cũ xa rời mới xong
Hãy nhìn lại,
Chúng ta cùng một dòng
Nguyện theo đường Thích Tử
Sông trong cửa thiên môn
Quyết xa lìa nghiệp dữ
Trau gương hạnh vẹn toàn
Nhớ từ thuở xuất gia
Lấy cửa Phật làm nhà
Thờ Đức Phật làm cha
Tất cả là anh em đâu khác
Kẻ trước người sau nối gót
Vào nhà Như Lai
Mặc áo Như Lai
Ăn cơm Như Lai
Nói chuyện Như Lai
Tri và hành bất biến, không một không hai
Đường vạn lý Hoa Từ Bi rạng rỡ
Nước cam lộ nguyện cho đời hết khổ
Mỗi từ tâm xin chuyên chở thương yêu
Cửa Tam Vô, Thánh Đức đã có nhiều
Đèn trí tuệ, tự chúng ta khai mở
Đạo vàng nở rộ
Rạng ánh thiều quang
Thế giới ba ngàn

Nhờ ơn tế độ
Huynh đệ chúng ta
đã nguyện đi trên đường cứu khổ
Pháp lữ một nhà,
Nguyện tâm lực cứu cả hàm linh
Con đường tu đâu phải chỉ riêng mình
Ta còn Đức Phật, ta còn chúng sinh
Đã thấy một thì qui về tất cả
Một kiếp nhân sinh, dù không cùng cha mẹ
Sáu nẻo luân hồi, dù chưa từng ruột thịt anh em
Nhưng đã nguyện noi theo Đức Từ Phụ pháp vương
Đạo giải thoát, thế giới mười phương đều pháp quyền
Mỗi Mùa Hạ, nhờ công tu luyện
Mở mắt từ, thấy cả xưa nay
“Có thì có tự mây may
Không thì cả thế gian này cũng không”
Nhìn xem muôn nước về sông
Muôn nguồn về biển mênh mông diệu kỳ
Nhìn xem vạn hữu li ti
Có thì chẳng có không thì chẳng không
Chuông ngân thức tỉnh vạn lòng
Nụ Hoa Hàm Tiếu cười trong nhiệm màu
Mỗi Mùa Hạ, thấm thật sâu
Ba rùng giáo lý lên đôi trình nguyên
Một ngày tu, dứt vạn duyên
Tử sinh im bật, não phiền còn đâu
Cùng nhau xây dựng nhịp cầu
Bất bờ sinh tử, cạn tà mới thôi
Cùng nhau xây dựng đạo - đời
Lên thuyền Bát nhã, buông lời biển sâu
Hạ này rồi tới Hạ sau
Từ trong Mùa Hạ, Đạo Màu trở bông.

Viết trên đường bay. 07-2003

TNT Mặc Giang

ĐỨC PHẬT VẤN NGÔI YÊN

Đức Phật vẫn ngôi yên
Từ quang tỏa mọi miền
Khách đi về mím nụ
Bảo trì hiện bạch liên

Bật dấu tích não phiền
Biển trần gian yên lặng
Tựa mình trên ghềnh vắng
Kê đầu ngủ non cao

Bát phong lộng rì rào
Khách mặc nhiên ngon giấc
Nghe âm vang còn mát
Buông cõi trói, chiêm bao

Mở mắt thấy ngàn sao
Nhắm mắt vàng trăng hiện
Bến đò ngang dừng chuyền
Đón khách, đợi lâu rồi

Đâu cần ai gọi mời
Tự bước lên cùng lối
Từng khoang, cứ đứng ngồi
Đò ngang đưa khách mãi

Đục trong đùng ái ngại
Đò đưa khách sang sông
Ra rời bờ bến cũ
Đôi bờ một dòng sông

Khách mừng rỡ, an lòng
Hai bờ không phải một
Giật mình, reo thảng thốt
Một bờ chẳng phải hai

Đường xưa chẳng đóng cài
Lối về cần chi cửa
À, thì ra như rứa !
Đức Phật vẫn ngồi yên

Chấp tay thật ngoan hiền
Bàn tay hoa mẫu nhiệm
Pháp giới là thân quyến
Rừng hoa tạng bạch liên

Ai bảo, cõi hữu biên ?
Ai bảo, cõi vô biên ?
Giữa hữu - vô là một
Không có gạch nối liền

Chữ nghĩa, lý luận : Phiền
Thiền, tịnh, mật, hạnh : Chuyên
Lục phạm, tứ Thánh : Viên
Đức Phật mỉm cười : Yên

*Một cảnh chùa đang râm rộ,
Pháp sự xong, họ đi hết*

*Đức Phật tự tại điềm nhiên
Một mình tôi ở lại,
gợi niềm cảm tác.*

Tháng 10-03
TNT Mặc Giang

HỎI, ĐÁP !!!

HỎI :

Tu sĩ, thưa Thầy có được yêu
Vì yêu mà khổ lụy nhau nhiều
Đã tu sao chẳng tu cho trọn
Lại vướng hồng trần khổ vì yêu

Tu sĩ, mà yêu có được gì
Đã tu sao chẳng trọn đường đi
Người đời đắm lụy yêu nên khổ
Thầy lại đeo mang khổ thế ni

Thầy tiếc làm chi cái chữ tình
Chữ tình khổ lụy vạn sinh linh
Chiếc thuyền ân ái chìm sinh tử
Bờ bến thanh lương tuyệt bóng hình

ĐÁP :

Tu sĩ, con ơi phải biết yêu
Vì trong nhân thế khổ đau nhiều
Yêu cho muôn loại tiêu đau khổ
Không hiểu nên bàn cái chữ yêu

Tu sĩ, không yêu mới lạ hì !
Không yêu thử hỏi tu mà chi
Yêu đời yêu đạo yêu nhân thế
Yêu hết chúng sanh mới tuyệt kỳ

Thầy tiếc sức Thầy không đủ yêu
Thời gian mòn mỏi đã hơi nhiều
Chúng sanh chưa sạch niềm đau khổ
Thầy tiếc chưa tròn cái chữ yêu

Ai bảo người tu khổ chữ tình
Tình thương trang trải vạn sinh linh
Lên thuyền bát nhã về bờ giác
Trần thế ca vang một bóng hình.

03-01-2004
TNT Mặc Giang